

TAMMI

SKANDAR

JA

HENKISOTA

A.F. STEADMAN

A.F. Steadman

Skandar ja yksisarvisvaras
Skandar ja aaveratsastaja
Skandar ja Kaaoskarsinnat
Skandar ja Luurankokirous
Skandar ja henkisota

Ensimmäinen painos

Englanninkielinen alkuteos *Skandar and the Spirit War*
ilmestyi vuonna 2025 (Simon & Schuster UK Ltd)

Teksti © DE ORE LEONIS 2025

Kuvitukset © Two Dots 2025

Published by arrangement with Simon & Schuster UK Ltd
7th Floor, 199 Bishopsgate, Broadgate
London, EC2M 3TY

All rights reserved. No part of this book
may be reproduced or transmitted in any form
or by any means, electronic or mechanical, including
photocopying, recording or by any
information storage and retrieval system without permission
in writing from the Publisher.

Suomenkielinen laitos © Jaana Kapari-Jatta ja Tammi, 2026

Tammi on osa Werner Söderström Osakeyhtiötä

Lönnrotinkatu 18 A, 00120 Helsinki

ISBN 978-952-04-7421-8

Painettu EU:ssa

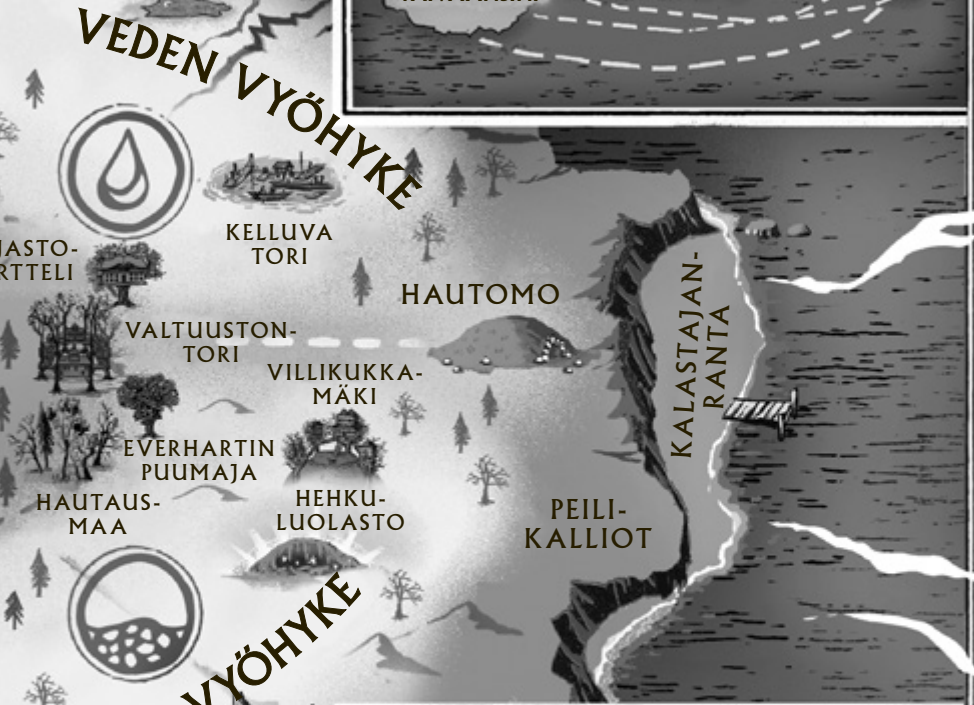
Tuoteturvallisuuteen liittyvät tiedustelut: tuotevastuu@tammi.fi

*Lukijoilleni –
jotka antavat minulle uskoa
hyväsyntämiseen tulevaisuuteen*

SAARI

SISÄLTÖ

<i>Ensimmäinen luku: Pako</i>	11
<i>Toinen luku: Erimielisyyttä</i>	29
<i>Kolmas luku: Margaten taistelu</i>	50
Kenna – Muukalainen	74
<i>Neljäs luku: Leylinjat</i>	87
Kenna – Roisto	109
<i>Viides luku: Salaisuusvaras</i>	119
<i>Kuudes luku: Pelkovapaa tulevaisuus</i>	141
<i>Seitsemäs luku: Tulitytär</i>	158
Kenna – Huijari	174
<i>Kahdeksas luku: Fastin linna</i>	181
<i>Yhdeksäs luku: Enimmäkseen vangittuina</i>	204
Kenna – Hölmö	228
<i>Kymmenes luku: Kohtauskivet</i>	243
<i>Yhdestoista luku: Kapinallistanssit</i>	263
<i>Kahdestoista luku: Kostoisku</i>	283
Kenna – Pelastaja	299
<i>Kolmastoista luku: Parsintataikuus</i>	309
<i>Neljästoista luku: Liitukivi</i>	323
<i>Viidestoista luku: Uffingtonin taistelu</i>	339
Kenna – Varas	361
<i>Kuudestoista luku: Tunnustuksia</i>	374
<i>Seitsemästoista luku: Valkoinen lippu</i>	398

Kenna – Ystävä	420
<i>Kahdeksastoista luku: Lauluja ja sylfejä</i>	428
<i>Yhdeksästoista luku: Olcanin lähde</i>	446
Kenna – Sankari	468
<i>Kahdeskymmenes luku: Kuudes lapsi</i>	478
<i>Kahdeskymmenesensimmäinen luku: Hengenmaailma</i>	491
<i>Kahdeskymmenestoinen luku: Myrsky nousee</i>	507
<i>Kahdeskymmeneskolmas luku: Viimeinen kerta</i>	523
Kenna – Suojelija	535
<i>Kahdeskymmenesneljäs luku: Henkifestivaalit</i>	541
Jälkisanat	554
Kiitokset	558

ALKUSANAT

Videokuvaaja kuuli yksisarviset ennen kuin näki ne.
Kimakan ulvonnin, murhanhimoisen murinan, veristen hampaiden kirsunnan.

Videokuvaaja haistoi yksisarviset ennen kuin näki ne.

Polttavan hengityksen, hopeaisen hien, lähestyvän kuoleman löyhkän.

Kuvaaja myös tunsi yksisarviset ennen kuin näki ne.

Niiden metalliset kaviot jylistivät jossain syvällä hänen luissaan, ja pakokauhu alkoi yltyä – kunnes jokainen hermo, jokainen solu kehotti häntä pakenemaan. Mutta hänen oli tehtävä työnsä.

Kuvaaja katseli, kun yksisarviset kiisivät Margaten hiekkarannan poikki.

Kahdeksan yksilöä. Hopeaiset jättiläiset nelistivät hiekalla, levittivät hohtavat siipensä, nousivat lentoon.

Auringonpaisteinen savu pyörteili niiden ympärillä kuin sokaisevan myrskyn silmä, ukkonen jylysi niiden kintereillä ja salama iski katuun kaukana niiden kauheiden jalkojen alla.

*Kahdeksan hopeaista sarvea silpoi ilmaa hirviöiden ujel-
taessa sotahuutonsa.*

*Mannerlaiset alkoivat kirkua, jotkut pyrkivät pakoon.
Mutta se oli aivan liian myöhäistä jo.*

*Kuvaaja seisoi vanhankaupungin torilla, kun ensim-
mäinen yksisarvinen laskeutui.*

*Se korskui kipinöitä ja kuopi maata hävitys ja sekasorto
jokaisessa hyytävässä hengenvedossaan.*

*Kuvaaja jatkoi kuvaamista, vaikka kädet tärisivät. Hänen
oli tehtävä työnsä.*

*Yksisarvinen painoi jättimäisen päänsä, sen veitsenterä-
vä sarvi osoitti suoraan linssiin.*

*Sen savuavat silmät kohtasivat kuvaajan katseen, ja ku-
vaaja näki niissä silkkaa tuhoa.*

Margatella ei ollut enää toivoa. Hänellä ei ollut toivoa.

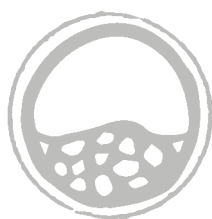
*Toisaalta häntä oli varoitettu, etteivät he jäisi henkiin
hopeayksisarvoisten ryntäyksestä.*

*Hän toivoi vain, että otokset havahduttaisivat Mante-
reen.*

Sillä kun hopeayksisarvisen näkee, on jo kuollut.

*Robert Smith laski kameransa ja toivoi, että oli tehnyt
työnsä.*

*Yksisarviset eivät nimittäin kuulu satuihin, ne kuuluvat
painajaisiin.*

ENSIMMÄINEN LUKU

PAKO

Skandar Smith tunsu räjähdysksen järistävän vankilaa. Hänen sellinsä kalterit lensivät irti, kun Kennan hengen kivi hehkui valkoista valoa – ja samalla lähti lohkare ulkoseinää. Kaksi elementtikitteistä, jotka pitelivät vankilaa ilmassa, irtosi kalisten puista, joihin ne oli ankkuroitu, ja roikkuva kivimöhkäle kallistui rajusti maata kohti. Sisään rävähti auringonvaloa ja ilma tulvi rojua, kun Skandar kompuroi sellistä etsimään epätoivoissaan sisartaan ja tättään.

Valvojia ei näkynyt missään; ehkä he olivat jo säännänneet hakemaan apuvoimia. Heidän sijaansa kaikkialla oli paenneita vankeja – räjähdys oli tuhonnut muidenkin sellien ovet ja seinät. Skandar tutki jokaiset ohi kulkevat kasvot ihmisten työntyessä kohti uloskäyntitikkaita, jotka Kennan räjäytys oli siirtänyt sijoiltaan. Tikkaiden pienat johtivat nyt maahan ja vapauteen.

Sitten lopulta – siinä hän oli.

”Taisi mennä vähän dramaattiseksi”, Kenna Smith sanoi ja ojensi kättään veljelleen.

Skandar ei tarttunut käteen. Hän oli yhä epävarma Kennasta, epävarma... kaikesta.

”Vähän?” Hän katsahti heitä ympäröivää äärimmäistä sekasortoa.

Hänen ja Lurjuksen Tuurin välisessä sidoksessa tuntui nykäisy – kuohahti tunne, joka oli ollut kadoksissa siitä pitäen, kun Skandarin voitto Kaaos Cupissa oli julistettu mitättömäksi. Siitä pitäen, kun Rex oli kertonut Saarelle, että Skandar oli Punojan poika. Siitä pitäen, kun Flo oli pettänyt Skandarin. Yhtäkkiä sidos tulvi kiistatonta, eittämätöntä toivoa.

”Tiedätkö, missä Lurjus on?” Skandar kysyi hengästyneenä sisareltaan.

”Mitä luulet, että odottelemme täällä?” Kenna risti käsivartensa, ja hänen mutaatioidensa sula laava ja piikikkäät köynnökset kietoutuivat toisiinsa. Hän astui aukkoon, jonka oli räjäyttänyt kiven kylkeen, ja katsoi tiukasti kolmea yksisarvista, jotka lensivät lujaa vauhtia vankilaa kohti.

Hunajanruskea. Musta. Ja papurikkoharmaa.

Ensimmäiseksi murtuneenakin Skandarin sydän pakahdutti ilosta, kun hän näki Lurjuksen ja tiesi huojennuksesta sidoksessa, että musta yksisarvinen oli nähnyt ratsastajansa.

”Lurjusta pidettiin Valtuustontorin talleissa”, Kenna kertoi. ”Kiihko aiheutti kai sen verran tuhoa,

että se pääsi vapaaksi.” Hän kuulosti ylpeältä. ”Se oli ainakin suunnitelma.”

Skandarin mieleen tulvahti muistoja areenalta: Kenna perääntyi eikä tappanutkaan Lurjusta; Kana-haukan Kiihko ja papurikkoharmaa saapuivat yhdessä; ystävät laukkasivat kirotuilla villiyksisarvisillaan pelastamaan Skandarin. Missä Bobby ja Mitchell olivat nyt?

”Huomaavaista järjestää minulle pakoratsu.”

Skandar käännähti kuullessaan tutun äänen. Hän ei ehtinyt edes tarkentaa katsettaan ennen kuin Agatha Everhart jo veti hänet halaukseen.

”Terve, pikku hengenkantaja”, Agatha mumisi ja siirtyi sitten loitommas tarkastaakseen Skandarin vammat. Skandar teki samoin. He eivät olleet nähneet toisiaan sitten sen, kun Agatha oli pidätetty Ilmafestivaaleilla. Skandarin täti näytti nyt huolestuttavan laihalta ja oli räjähdyksestä aiheutuneiden mustien rantujen kirjavoima. Hän kuitenkin oli hengissä. Ja vapaa – melkein.

Agatha ei ollut huomaavinaan Kennan läsnäoloa, joskin hänen katseensa kyllä käväisi tytössä, joka oli tappanut hänen yksisarvisensa, kenties arvioiden tuuppaisiko tämän alas korkeuksista, jossa he olivat.

”Oletko kunnossa?” Skandar kysyi ääni karheana.

Agatha käänsi äkisti katseensa takaisin häneen. ”Sinä voitit Kaaos Cupin. Sinä olet Kaaoksen kommodori. *Kommodori!*” Hänen ilmeensä oli riemukas.

”En ole”, Skandar sanoi tukahtuneesti. ”Rex –” Hän ei tiennyt, mitä kaikkea Agatha oli kuullut vankilaan.

Ehkä Agathan oli onnistunut kuulla hänen voittonsa kovaäänisistä, mutta ei tapahtumia sen jälkeen.

Agatha pudisti päätään. "Älä. Ehdottomasti ei. Älä lausu sen hopealieron nimeä. *Sinä*, Skandar, olet lailinen kommodori."

"Kuulitko, mitä tapahtui?" Skandar nielaisi. "Ja Flo..."

Tuska käväisi Agathan kasvoilla, ja Skandar tajusi, että se oli surua, jota Agatha tunsu hänen vuokseen, kaiken sen vuoksi mitä hän oli menettänyt areenalla.

"Koko Saari näki, kun sinä voitit Kaaos Cupin", Agatha murahti ja otti kiinni Skandarin hartiaista. "Rex on kaapannut vallan. Hän on varastanut sen, Skandar. *Sinä olet kommodori.*"

"Vaikka olisinkin", Skandar mumisi. "Se tuskin merkitsisi mitään."

Agathan katse oli uhmakas. "Saamme nähdä."

Kolme yksisarvista oli nyt vain viidenkymmenen metrin päässä. Lurjus räähkyi onnesta liitäessään ratsastajansa luo. Tavatessaan taas yksisarvisensa Skandar uskoi, että kykenisi vihdoinkin tuntemaan jottain muutakin kuin sitä kamalaa turtaa järkytystä, joka oli täyttänyt hänet muutaman viime tunnin aikana.

Olen täällä, poika, hän ajatteli ja valutti tunteensa sidokseen. *Olen täällä.*

Silloin kantautui alhaalta huutoja, kavioiden jylyä.

Valvojat saapuivat. Skandaria kuitenkin huojensi se, ettei hopeayksisarvisia ollut vielä näköpiirissä – ei

Hopeanoitaa, ei Hopeaterää. Ehkä Hopeapiiri juhli vielä. Ehkä *Flo* oli... Ajatus kuvotti häntä.

"Vauhtia! Vauhtia!" Kenna huusi loikatessaan jo vankilan murenevalta laidalta kohti Kiihkon laihaa luurankomaista selkärankaa. Agatha ja Skandar liikuivat kumpikin samaan suuntaan: ilmassa leluttelevaa Lurjusta kohti.

"Agatha, ratsasta harmaalla – se sallii sen!" Kenna huusi olkansa yli. "Lurjus hidastuu liikaa, jos te olette kumpikin sen selässä!"

Valvojat osoittelivat tärkeimpiä vankejaan ja heidän hopeahaarniskaiset yksisarvisensa laukkasivat lentoonlähtoon.

"Se on villi – et voi olla tosissasi?" Skandar kiljui Kennalle, mutta Kiihko oli jo lähtenyt kääntymään siivet raivokkaasti ilmaa lyöden.

Agatha tyytyi mutisemaan: "Hän on luultavasti oikeassa hidastumisesta." Sitten hän heittäytyi harmaaseen, mätänevään selkään, josta erottui papurikkolaikkuja,, eikä Skandarille jäänyt muita vaihtoehtoja kuin nousta Lurjuksen selkään. Hänen tätinsä kirosi, kun tyytymätön villiylisarisarvinen räkäisi ja paiskoi läpikuultavaa sarveaan.

Kenna ja Kiihko loittonivat nyt ilmaan nousseilta valvojilta ja liisivät kohti iltapäivän aurinkoa. Lurjus ja papurikkoharmaa seurasivat lähellä perässä, ja he lensivät suoraan Neljänpään yli. Paniikki kynsi Skandarin rintaa. Ihmiset huusivat ja kirkuivat värikkäillä kaduilla, osoittelivat heitä puumajojen lavoilta, kut-

suivat valvojia. Jos Skandar olisi saanut päättää, hän olisi liikkunut elementtivyöhykkeiden ulkolaitamia myöten. Hän ei olisi lentänyt pääkaupungin yli; hän olisi yrittänyt piiloutua –

Mutta Kenna ei piileskellyt. Henkielelementti hohti kirkkaana hänen kämmenellään ja peitti Kanahaukan Kiihkon – valkoinen valo liikkui yksisarvisen rintakehässä, sen jalkojen luissa, sen jänteisissä siivissä. Papurikkoharmaakin paukutteli viidettä elementtiä Agatha ratsain selässään. Ja Skandarin tati suorastaan nauroi – sen äänen Skandar oli pelännyt menettäneensä ikuisiksi ajoiksi.

Skandar tajusi, että Kenna ja Agatha lähettivät viestin valekommodori Rex Manningille – ja Hopeapiirille.

Saari on myös meidän. Hengen valo ei himmennyt.

Skandar siis kutsui oman elementtinsä sidokseen. Lurjus karjaisi ilosta ja ääni kajahteli puumajojen katoista. Ja kun kolme hohtavaa ratsastajaa liisi tähdenlentojen lailla pääkaupungin yli Kennan Pedonpesää kohti, Skandar toivoi lähettävänsä toisenkin viestin. Ystävilleen. Lurjusten Vastarinnalle. Mannerlaisille, jotka pelkäsivät kotiensa puolesta. Saarelaisille, jotka vastustivat Rexiä. Taisteluunkutsun niille, jotka haaveilivat paremmasta tulevaisuudesta. *Taistele kanssani. Taistele vastaan.*

Skandar ei edes ajatellut Kennan kilpeä Pedonpesän ympärillä ennen kuin heitä takaa ajavat valvojat törmäsivät siihen. Lähimpien valvojien kirkuna lävisti

ilman, kun villi taikuus teki tuhojaan heidän ruumiissaan ja heidän yksisarvisensa joutuivat laskeutumaan rinteeseen. Huudot kiirivät, varoittivat taempana tulevia pysymään poissa korkeimmalta tasangolta ja sisäänkäyntipuulta.

Kenna ei näyttänyt edes huomaavan mitään, avasi vain rungon valkoisen valon välkkyessä.

”Miksei se osunut meihin?” Skandar kysyi, kun he olivat turvallisesti sisäpuolella.

”Minun kilpeni on punottu hengen taikuudesta”, Kenna selitti. ”Se reagoi sisäänpyrkijän aikomuksiin. Muotoilin sen sellaisten illuusioiden mukaan, joista luin silloin kun minulla oli Hengen kirja. Jos tulija ei aio tehdä vahinkoa, kilpi päästää hänet sisään. Jos aikoo, se...” Valvojien vaikerrus kuului yhä. ”Me olemme toistaiseksi turvassa.”

Skandar muisti, miten kilpi oli sulattanut hänen saappaansa edellisellä kerralla, kun hän oli pyrkinyt sisään, ja mietti, mitähän se merkitsi hänen ja Kennan väleissä.

Kun Agatha laskeutui papurikkoharmaan selästä, hänen ilmeensä vaihteli vihasta Kennaa kohtaan ihailuun älykästä hengen taikuutta kohtaan. Villiylksisarvisen lihattomat kyljet kohoilivat. Se ei ollut tottunut lentämään – saati sitten kantamaan ratsastajaa.

Kun Agatha viimein puhui, hänen äänensä sävy oli kuiva. ”Neljänpään yllä antamamme esityksen jälkeen saattaa käydä niin että tänne pyrkii lisää väkeä. Ystäviä, liittolaisia ja muita, jotka tahtovat tukea kommodori Smithiä.”

Skandar irvisti arvonimelle. Se ei tuntunut todelliselta. Mikään ei ollut tuntunut todelliselta sen jälkeen kun Lurjus oli kulkenut maalikaaren alitse. Hän ei ollut valmis. Hän pystyi hädin tuskin ajattelemaan omasta puolestaan, saati sitten johtamaan ketään muuta vastustamaan kostonhimoista hopearatsastajaa, joka kykeni luomaan Myyttinen-tason petoja.

”Jos pyrkijät ovat meidän puolellamme, he pääsevät vahingoittumatta lävitse”, Kenna sanoi samanlaiseen asialliseen sävyyn kuin Agatha. ”Kuten minun alkuperäiseni.”

Ikään kuin sanat olisivat olleet kutsu Kennan seuraajille, havumetsän haarniskoitujen runkojen välistä tuli esiin kolme ratsastajaa – Albert, Adela ja Mateo. Skandar pani välittömästi merkille, että heidän yksisarvisensa – Kotkan Aamunkoi, Savusilmäinen Pelastaja ja Helvetin Timantti – eivät olleet enää viljejä. Luurankokirous oli todellakin ohi aivan niin kuin Skandar oli toivonut silloin, kun Kenna ei tappanut Lurjusta eikä siis onnistunut täydentämään kehää. Helpotuksen tunteeseen sekoittui kuitenkin huolta, kun Skandar ajatteli Haukkaa ja Punaista. Ne eivät ehkä olleet enää viljejä, mutta olivatko ne turvassa?

Kolme vasta saapunutta ratsastajaa laskeutui maahan, vilkuili varuillaan Kennasta Skandariin ja takaisin, tarkisti tarvitsiko heidän johtajansa suojaamista. Lurjus kuopi varoittavasti maata ja liikkui sivuttain suojatakseen Skandaria samalla kun sen kaviot iski-

vät kipinää. Viimeksi kun he olivat kohdanneet nämä yksisarviset, ne olivat hyökänneet.

Lopulta Adela puhutteli Kennaä savuavat hiuskiehkurat tuulenvirissä liehuen. ”Sinäkö järjestit pidätyksesi tahallaan, vai?”

”Mitä Ensimmäisen Ratsastajan nimeen Skandar Smith tekee täällä?” Mateo tiukkasi.

Albert pysyi vaiti, katseli vain yllättymättä Skandaria ja Agathaa. Tulenkantaja tyytyi naksuttelemaan kyteviä rystysiään ja tarkastelemaan sinisillä silmillään Kennan kasvoja.

Kenna kohotti kätensä vaientamaan Adelan ja Mateon. ”Tilanne on muuttunut.” Hän veti syvään henkeä. ”Ilmoittakaa muille, että pidän kokouksen alkuperäisten kanssa. Osa heistä – teistä – saattaa haluta lähteä nyt, kun ei ole enää mahdollisuutta liittolaisuuteen kaikkien viiden elementin kanssa.” Hänen katseensa kääntyi Skandariin. ”Vaikka minusta meillä on jäljellä paljon yhteistä taisteltavaa.”

Adela ja Mateo taluttivat yksisarvisensa pois jutellen hiljaa tyytymättömään sävyyn. Lurjus sihahti kuin varoittaen heitä palaamasta.

Albert siirtyi Kennan lähelle ja halasi häntä. Kotka rääkäisi kimakasti Kiihkolle – mistä villiyksisarvinen vähät välitti.

”Hyvät raepallot”, Albert manasi. ”Älä enää ikinä tee tuollaista.”

”Kiitos, että hoidit Lurjuksen vapaaksi”, Kenna henkäisi hänen olkaansa.

"Sinäkö sen teit?" Skandar kysyi tulenkantajalta.

"Sinun siskosi – mokoma dramaattinen kiusankappale – lähti Pedonpesästä kehottaen minua pitämään *Kiihkosta huolta* hänen puolestaan. Kävi sitten ilmi, että jouduin seuraamaan Kiitä Valtuustontorille, missä se lyöttäytyi yhteen Kennan papurikkoharmaan kanssa ja hoiti Lurjuksen pakoon vankilasta." Albert katsahti Kennaa turhautuneena. "Olisi ehkä ollut mukavampi saada vähän enemmän tietoa suunnitelmasta."

Kennaa nauratti. "Sori, Al. Aikaa ei oikein ollut."

"Hmm", Albert mutisi, mutta katsoi Kennaa tuikkin silmin. Sitten hänen katseensa sammui, ja hän sanoi: "Rexillä on ollut kiireitä."

"Missä mielessä?" Agatha kysyä töksäytti.

Kauhu täytti Skandarin. Hän painoi kätensä Lurjuksen kaulalle saadakseen tukea, ja yksisarvinen jylisi kumeasti.

"Hautomon Airut julkaisi tänä aamuna kaksi artikkelia teistä." Albert veti Saaren lehden takkinsa sisältä. Skandar luki otsikon:

KOMMODORI OTTI KIINNI PUNOJAN LAPSET

Kommodori Rex Manning paljasti eilen Mantereeseen juonen, jota on punottu vuosikausia. Skandar Smith ja Kenna Everhart – Punojan mannerlaiset lapset – olivat hyvin lähellä onnistumista tavoitteessaan ottaa Saari haltuunsa. Skandar yritti varastaa Kaaos Cupin kunnian Punojan sisaren Agatha Everhartin avulla, kun taas Kenna oli jo valloittanut Pedonpesän aiemmin tänä vuonna...

"Rex siis julistaa itsensä lailliseksi kommodoriksi", Agatha sanoi raivoissaan.

"No, se ei ole mikään uutinen." Skandar huojentui, kun ei ollut kyse mistään sen pahemmasta. "Juuri noin hän sanoi eilen areenalla. Sen jälkeen kun Flo..." Hän ei pystynyt sanomaan lausetta loppuun. Agatha laski kätensä hänen harteilleen.

"Hän ei kuitenkaan jahtaa vain teitä kahta", Albert sanoi synkkänä. "Katso."

Skandar vilkaisi toista artikkelia.

KOMMODORI KAIPAA APUASI!

Oletko nähnyt näitä ihmisiä? Seuraava epäiltyjen lista sisältää ihmisiä, joiden syytetään avustaneen Smithin/Everhartin sisaruksia – hengenkantaja Skandaria ja villiratsastaja Kennaa – näiden pyrkimyksessä juonia Saarta vastaan Mantereen puolesta. Listatut ihmiset ovat erittäin vaarallisia ja heidät pidätetään heti tavattaessa. Jos sinulla on tietoa heidän olinpaikastaan, ole hyvä ja ilmoita se välittömästi valvojalle.

"Rex syyttää teitä kahta ja Mannerta kaikesta, mitä muutamana viime vuotena on tapahtunut." Albert sormeili hermostuneesti vaalean poninhäntänsä latvaa. Hän oli mannerlainen niin kuin Smithin sisaruksetkin.

"Yhdenkään mannerlaisen ei sallittu osallistua hautomotenttiin tänä vuonna", Kenna lisäsi. "Valvojat minun sellini ulkopuolella juorusivat siitä. Rex on repinyt koko Sopimuksen riekaleiksi."

Mutta Skandar oli jäänyt tuijottamaan rakeisia valokuvia Airueen otsikon alla. Hyytävän kylmä pelko täytti hänen suonensa. Luettelossa olivat useimmat Lurjusten Vastarinnan jäsenet – seppä Jamie, kirja-kauppias Craig, Holvienvahti Ruth, parantaja Fiona, taistelulaulubardi Talia ja vaeltajien reitinsijä Elora. Listasta puuttuivat vain Olu ja Sara Shekoni, ja Skandaria mietitytti, oliko juuri heidän tyttärensä mahdollisesti ilmiantanut muut Rexille.

Seuraavina – ja se oli pahinta – Skandaria tuijottivat Bobby ja Mitchell. Täyteen haarniskaan sonnustautunut Bobby poseerasi kuvassa, joka oli varmaankin otettu Kaaos Cupin karsintojen jälkeen, kun taas Mitchell näytti kuvassa ikäistään nuoremmalta, kenties samanikäiseltä kuin astuessaan Hautomoon.

Skandar alkoi hätääntyä. ”Sanoitko sinä, että tämä on tämän aamun lehti? Onko heistä ketään pidätetty –”

Albert pudisti päätään. ”Olen pahoillani, Skandar. En tiedä.”

”Siinä tapauksessa minun täytyy lähteä. Minun on varoitettava heitä!” Skandar syöksähti kohti Lurjusta.

Agatha nappasi kiinni Skandarin henkimutatointuneesta käsivarresta. ”Älä naurata. Te kaksi räjäytitte juuri vankilan. Joka ainoa valvoja etsii teitä!”

”Minä en voi vain olla täällä tekemättä mitään!” Skandar äyskähti. ”Rex tappoi Nina Kazaman. Hän yritti tappaa *minut* Kaaos Cupissa! Mitä jos hän tekee parastaikaa pahaa ystävillemme? Mitä jos hän lukitsee

SKANDAR SMITH ON LAINSUOJATON.

Rex Manning paljasti Kaaos Cupissa salaisuuden, kaikki muuttui ja Skandarin on vetäydyttävä piiloon. Mutta kun Rex valmistautuu hyökkäämään Mantereelle, saarelaiset eivät tiedä, kehen luottaa. Yksi Skandarin lähimmistä ystäväistä taistelee nyt vihollisen puolella, ja Skandarin on rakennettava uusia liittoja – ja solmittava aselepo Kennan kanssa. Voittaakseen Rexin Skandarin ja hänen ystäviensä on palattava Saaren historiaan ja valjastettava elementtitaikuuden kaikki voimat käyttöönsä.

Upean fantasiasarjan päätösosa vie Skandarin dramaattisiin taisteluihin ja tunteellisiin välienselvittelyihin, joiden seuraukset yllättävät lukijan vielä viime metreillä.

Kannen kuvat: Two Dots

www.tammi.fi

N84.2

ISBN 978-952-04-7421-8